

dog ikke skulle kunne fordrø noget Veberlag, hvis de møde. Overlandvæsencommissjonen benytter en af de til Brug for Landvæsencommissjonerne autoriserede Protokoller.

§ 19.

Udebliver nogen af Parterne eller begge Parter fra Mødet, antages han eller de at henholde sig til Forhandlingerne for Landvæsencommissjonen, og Sagen nyder ligesuldt Fremme.

Hvis Parterne møde, har Overlandvæsencommissjonen, forinden den optager Sagen til Kjendelse, at prøve Forlig imellem dem.

Overlandvæsencommissjonen kan, naar den finder, at der er Anledning dertil, undtagelsesviis tilstede Fremlæggelse af nye Breve og Beviisligheder, og ligeledes tilstede Vidneførsel for Overlandvæsencommissjonen, dog kun under den i foranstaaende § 10 nævnte Forudsætning, eller den ordinaire Ret, saa og nye Indsigelser, naar de kun ikke staae i Strid med hvad Bedkommende selv har udtrykkelig eller stilltende indrømmet for Underlandvæsencommissjonen. I alle saadanne Tilfælde skal dog Modparten, hvis han ikke møder for Overlandvæsencommissjonen, udtrykkelig underrettes om, hvad der saaledes agtes benyttet, og gives Leilighed til at udtale sig derover, ligesom han, hvis han ikke er mødt, skal særskilt kaldes til at overvære Vidneførsel ved Overlandvæsencommissjonen.

Jøvrigt forholdes ved Overlandvæsencommissjonen efter samme Regler som ved Underlandvæsencommissjonen saavel med Sagens Behandling, som deres Paakjendelse, Kjendelsens Indhold og dens Afgjelse, der maa finde Sted senest inden 8 Uger efter Optagelsen.

§ 20.

Overlandvæsencommissjonens Kjendelser ere endelige, og bortfalder som Følge deraf for Fremtiden Landvæsencommissjonsagers Appel til Indenrigsministeriet, saavel som den i visse Tilfælde paabudne Forelæggelse af saadanne Sager for Kongen. Dog staaer det den Part, der vil anke over, at Overlandvæsencommissjonen har afgjort Punkter, der ligge udenfor Landvæsencommissjonernes Omraade, eller afviist Sager, der ligge indenfor deres Omraade,

frit for at indanke Kjendelsen for Høiesteret, der da kun vil have at afgjøre, om Overlandvæsencommissjonen har været competent eller ikke, og efter Omstændighederne heelt eller tildeels at ophæve Kjendelsen, og at afvise Sagen fra eller henvise den til Landvæsencommissjonen, men tvøvrigt ikke at indlade sig paa Sagens Realitet. Saadanne Sager ere anteciperede for Høiesteret.

§ 21.

Bedrører en Sag flere Amtsrådsdistricter, udnævner Indenrigsministeren Formanden og Medlemmerne af Landvæsencommissjonen, ligesom dette Ministerium, hvis en saadan Sag begjæres indanket for en Overlandvæsencommissjon, har at udnævne Formanden for denne Commissjon blandt de i Amtsrådsdistricterne beskiftede faste Formænd for Overlandvæsencommissjonerne.

Forsaavidt der til Dannelsen af en Landvæsen eller Overlandvæsencommissjon savnes det fornødne Antal Landvæsencommisssairer i Amtsrådsdistrictet, eller dets Amtsråd skulde paa Amtets Vegne være interesseret i Sagen, udmelder Indenrigsministeriet Medlemmer fra de tilstødende Districter.

§ 22.

Til Protokoller, Begjæringer, Fuldmagter, Indlæg, Udskrifter og Beskrivelser, vedkommende Landvæsencommissjonernes og Overlandvæsencommissjonernes Forretninger, behøves ikke Brug af Stempelpapir.

§ 23.

Landvæsen og Overlandvæsencommissjonernes Medlemmer nyde hver 3 Rd. Diæter daglig og fri Befordring, der kan udredes enten in natura eller ved Betaling efter Bogmandstaxt efter Valg af den eller dem, som have requireret Forretningen, og som betimelig have at underrette Bedkommende derom. Det i § 17 ommeldte, af Indenrigsministeriet udnævnte teknisk sagkyndige Medlems Diæter og Rejsomkostninger bestemmes af Indenrigsministeriet og udredes af Statskassen. For Udskrifter eller Actbeskrivelser, vedkommende Landvæsen eller Overlandvæ-